

genom addition, så kan äfven division föreställas genom en upprepade subtraction. Om man t. ex. vill veta huru många gånger 16 innehålles uti 64, så behöfver man blott subtrahera 16 ifrån 64 så många gånger som detta låter sig göra; och som efter fyra subtractioner ingenting återstår, kan man deraf sluta att 16 innehålles 4 gånger uti 64.

När då dividenden är betydligt stor i jämförelse med divisorn, skulle denna operation vara för besvärlig; man har därför påfunnit en genväg svarande mot den method, som multiplication lärar för att i den samma undvika de upprepade additionerna. Så ofta dividenden är mindre än 10 gånger så stor som divisorn, hvilket straxt ses af sjelfva talen, och divisorn derjämte består blott af en siffra, så finnes qvoten vid multiplications-tabellen.

Om man t. ex. vill veta huru många gånger 8 innehålles uti 56, så följer man den 8:de columnen rakt ned, ända till den tvärlinia der man finner talet 56; siffran 7, som står ytterst till venster på denna linia, utgör den andra factorn till 56, och utvisar således att 8 innehålles 7 gånger uti 56.

Af tabellen ses äfven att det finnes tal, som icke jemt kunna divideras med andra. Om man t. ex. vill dividera 7 uti något tal som ligger mellan 35 och 42 såsom 40, så ser man att 40 icke jemt kan delas i 7 lika stora delar, utan att hvar del måste bli större än 5, men mindre än 6, emedan 5 gånge 7 är $= 35$, och att således en rest 5 uppstår, som ytterligare borde delas uti 7 lika stora delar. I denna händelse återfår man icke dividenden, genom att endast multiplicera qvoten med divisorn såsom vi visat i § 33, utan måste ännu till denna product